

18 Ιουλίου, 1990

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Ενάγοντες,

v.

ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ "ΖΕΙΝΑ Γ",

Εναγόμενου.

(Υποθέσεις Ναυτοδικείου Αρ. 146/87 και 147/87).

Ναυαγιαίρεση — Αμοιβή ναυαγοσωστών — Θεμέλιο — Εφαρμοστέες αρχές — Πυροσβέστες και υπάλληλοι της Αρχής Λιμένων, εφόσον ενεργούν εντός του κύκλου των καθηκόντων τους, δεν δικαιούνται αμοιβής.

- 5 Οι πιο πάνω αγωγές ηγέρθησαν από άτομα, που παρέσχαν υπηρεσίες προς διάσωση του εναγομένου πλοίου από πυρκαϊάιν. Οι προτεραιότητες σχετικά με τις διάφορες αξιώσεις κατά του πλοίου, το οποίο είχαν πωληθή και το προϊόν της πώλησεως κατατεθεί στο Δικαστήριο, είχαν καθορισθεί με προηγηθείσαν απόφαση. Το εναπομείναν ποσό ανήρχετο στις ΛΚ 1.847, 26. Το ερώτημα ήταν αν τούτο θα διενέμετο εξ ολοκλήρου μεταξύ των ναυαγοσωστών.
- 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, διατάσσοντας την διανομήν ολοκλήρου του εν λόγω ποσού, αποφάσισε:

- 15 1. Το δικαίωμα των ναυαγοσωστών στηρίζεται στην διάσωση της περιουσίας και στο όφελος, που έχει κατά συνέπειαν αποκομίσει ο πλοιοκτήτης. Το σημαντικότερο κριτήριο καθορισμού της αμοιβής είναι η αξία του διασωθέντος πλοίου, ενώ λαμβάνονται υπόψη ο βαθμός του κινδύνου, ο κίνδυνος ζωής των ατόμων επί του διασωθέντος πλοίου και των ιδίων των ναυαγοσωστών, η ικανότητα και γνώση των τελευταίων και η αξία της περιουσίας, που χρησιμοποιήθηκε κατά την ναυαγοσωστικήν επιχείρηση.
- 20

- 25 2. Συνήθως ισχύει κατά τον καθορισμό της αμοιβής η αρχή της παροχής του ημίσεως της αξίας του διασωθέντος πλοίου. Η αρχή αυτή, όμως, δεν εφαρμόζεται, αν η αξία του πλοίου είναι είτε πολύ μικρή είτε πολύ μεγάλη.

Απόφαση για ΛΚ 1.847,26. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Charlotta [1831] 2 Hag Adm 361·

Silver Bullion [1854] E Ecc and Ad 70·

The Fusilier [1865] Br. of Lush. 341, σελ. 347·

The Henry Ewbank [1883] 11 Fed. Cas. 1166 στη σελ. 1170·

5

The Amérique [1874] LR 6 PC 468·

The city of Chester [1884] 9 PD 182·

The Georg [1894] P. 330·

The Louisa [1906] P. 145·

The Mercator [1910] 26 TLR 450·

10

Αγωγές

Αγωγές εναντίον του εναγομένου πλοίου "ZEINA I" για αμοιβή για υπηρεσίες που προσέφεραν για τη διάσωσή του στις 29 προς 30 Ιουνίου, 1987.

A. Στυλιανίδου (Δ/νίς) για Γ. Κακογιάννη, για τους ενάγοντες στην υπόθεση 146/87. 15

A. Χαβιαράς, για τους ενάγοντες στην υπόθεση 147/87.

Καμιά εμφάνιση για το εναγόμενο πλοίο.

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. 20
Οι ενάγοντες στις δύο αυτές αγωγές, που συνεκδικάστηκαν γιατί ηγήθησαν από το ίδιο επεισόδιο, απαιτούν από το εναγόμενο πλοίο αμοιβή για υπηρεσίες διάσωσης που πρόσφεραν στις 29 προς 30 Ιουνίου, 1987.

Στις 29 Ιουνίου, 1987, το απόγευμα, θεάθηκε καπνός στο πίσω μέρος των διαμερισμάτων του πλοίου "ZEINA I". Το πλήρωμα δεν κατάβαλε καμιά προσπάθεια για κα- 25

τάσβεση της πυρκαγιάς.

5 Οι πυροσβέστες-ενάγοντες στην Αγωγή Αρ. 146/87 - και το πλήρωμα του ρυμουλκού και πλοηγίδας - ενάγοντες στην Αγωγή Αρ. 147/87 - κατάβαλαν προσπάθειες και πρόσφεραν υπηρεσίες για διάσωση του φλεγόμενου πλοίου.

Το αποτέλεσμα της πυρκαγιάς ήταν η καταστροφή της υπερκατασκευής, στην οποία βρίσκονταν τα διαμερίσματα του πληρώματος.

10 Το πλοίο έφερε Λιβανική σημαία.

15 Ο πλοίαρχος και τα μέλη του πληρώματος καταχώρισαν τις Αγωγές Ναυτοδικείου Αρ. 149/87 - 158/87, με τις οποίες αξιούσαν μισθούς μέχρι 29 Ιουνίου, 1987, και άλλες θεραπείες. Όλα τα μέλη του πληρώματος ήταν αλλοδαποί.

20 Την 1η Ιουλίου, 1987, στην Αγωγή Αρ. 146/87, εκδόθηκε Ένταλμα Συλλήψεως του πλοίου, το οποίο εκτελέστηκε. Το πλοίο ήταν στην κατοχή του Αξιωματικού Ναυτοδικείου. Πωλήθηκε με Διάταγμα του Δικαστηρίου για \$20,000.-, ποσό που κατατέθηκε στο Δικαστήριο.

25 Στις 15 Σεπτεμβρίου, 1987, το Δικαστήριο, με τη σύμφωνη γνώμη όλων των ενδιαφερομένων, εξουσιοδότησε πληρωμή εξόδων για τη σύλληψη, κράτηση και πώληση του πλοίου, για ενδιαίτηση και τροφοδοσία των οκτώ μελών του πληρώματος και προκαταβολή σε επτά μέλη του πληρώματος για έξοδα επαναπατρισμού - συνολικά £5,945.12.

30 Την 1η Φεβρουαρίου, 1989, ύστερα από συμφωνία των δικηγόρων των ενδιαφερομένων μερών, το Δικαστήριο ενέκρινε και εξουσιοδότησε την πληρωμή με προτεραιότητα από το υπόλοιπο ποσό κατατεθειμένο στο Δικαστήριο £137.80 έξοδα Εντάλματος Συλλήψεως του πλοίου, £652.50 δικαιώματα της Αρχής Λιμένων και £600.- αξία

φαρμάκων που προμήθευσε η Δημοκρατία. Το ποσό που παραμένει στο Δικαστήριο ήταν £2,257.26.

Υποβλήθηκε αίτηση στο Δικαστήριο για καθορισμό των προτεραιοτήτων.

Το Δικαστήριο στις 30 Σεπτεμβρίου, 1989, σε επιφυλαχθείσα απόφασή του διάταξε όπως το ποσό των £2,257.26 διατεθεί για τις πιο κάτω πληρωμές:-

(α) Τα έξοδα των τριών πλευρών στην αίτηση προτεραιοτήτων, τα οποία καθορίστηκαν £150.- για τους αιτητές και £130.- για την κάθε άλλη πλευρά από τις δύο πλευρές που παρουσιάστηκαν.

(β) Η αμοιβή των εναγόντων στις Αγωγές Αρ. 146/87 και 147/87, σύμφωνα με τις αποφάσεις που θα εκδώσει το Δικαστήριο με ίση προτεραιότητα.

(γ) Στον πλοίαρχο και το πλήρωμα για τις αποφάσεις 149/87 - 158/87 με ίση προτεραιότητα - *pari passu*.

Το ποσό που είναι τώρα κατατεθειμένο στο Δικαστήριο είναι £1,847.26.

Για το εναγόμενο πλοίο καταχωρίστηκε εμφάνιση από δικηγόρο στις παρούσες αγωγές. Δεν καταχωρίστηκε, ούτε δόθηκε απάντηση στην απαίτηση.

Οι ενάγοντες με αιτήσεις ζήτησαν την έκδοση αποφάσεων για παράλειψη καταχώρισης δικογράφων.

Στις 24 Μαρτίου, 1990, ο δικηγόρος του πλοίου δήλωσε στο Δικαστήριο ότι, επειδή το ποσό που παραμένει κατατεθειμένο στο Δικαστήριο από τη ρευστοποίηση ήταν πολύ μικρό, το εναγόμενο πλοίο δεν ήθελε να συνεχίσει να λαμβάνει μέρος στη διαδικασία και ο ίδιος, με την άδεια του Δικαστηρίου, αποσύρθηκε.

Ο μόνος μάρτυρας που κατάθεσε είναι ο Σάββας Μα-

καρίτης - Ενάγοντας 1 στην Αγωγή Αρ. 147/87. Η μαρτυρία του αναφέρεται στην πυρκαγιά και τις υπηρεσίες που πρόσφεραν οι ενάγοντες στις δύο αγωγές για διάσωση του πλοίου.

5 Οι πυροσβέστες και οι υπάλληλοι της Αρχής Λιμένων, όταν ενεργούν μέσα στα πλαίσια των υπηρεσιακών τους καθηκόντων, δεν δικαιούνται αμοιβή για ναυαγιορασία. Όταν όμως ενεργούν εκτός της σφαιράς των καθηκόντων τους, η επαγγελματική τους ιδιότητα δεν αποτελεί εμπόδιο
10 στη διεκδίκηση και είσπραξη αμοιβής - (βλ. *Charlotta* [1831] 2 *Hag Adm* 361· *Silver Bullion* (1854) 2 *Ecc and Ad* 70).

15 Αναφορικά με το ύψος της αμοιβής, ο μάρτυρας κατάθεσε ότι, περιλαμβανομένων των εξόδων των δύο ομάδων, η αξία των υπηρεσιών τους, κάτω από τις δοσμένες περιστάσεις, ήταν μερικές χιλιάδες λίρες. Ανάφερε περαιτέρω ότι η συνεισφορά για την ναυαγιορασία ήταν 75 - 80% από τους ενάγοντες στην Αγωγή Αρ. 147/87 και 20 - 25% από τους ενάγοντες στην Αγωγή Αρ. 146/87.

20 Στην αγόρευσή τους οι δικηγόροι εισηγήθηκαν ως συνολικό ύψος της αμοιβής για την υπηρεσία των εναγόντων και στις δύο αγωγές ίσο με το υπόλοιπο από την πώληση του πλοίου, δηλαδή £1,847.26.

25 Το ύψος της αμοιβής καθορίζεται στην κάθε περίπτωση από το Δικαστήριο.

Το δικαίωμα απαίτησης των ναυαγοσωστών στηρίζεται στο ότι η περιουσία έχει διασωθεί. Ο ιδιοκτήτης της περιουσίας, η οποία διασώθηκε, έχει το πλεονέκτημα της
30 διάσωσης, και, ως εκ τούτου, πρέπει να δοθεί αμοιβή σε εκείνους οι οποίοι με την προσπάθεια και τις εργασίες τους του έδωσαν αυτό το όφελος, παρόλο ότι δεν υπάρχει καμιά συμβατική υποχρέωση. Η αμοιβή όμως δεν είναι αποζημίωση pro opera et labore. Ο Δρ. Lushington στην υπόθεση *The Fusilier* [1865] Br. of Lush. 341, στη σελ. 347
35 είπε:-

"But direct benefit is not the sole principle upon which salvage reward is required to be paid. I am of opinion that the payment of salvage depends upon more general principles; and, in saying this, I think I am supported both by Lord Stowell and Story J. Salvage is not governed by the ordinary rules which prevail in mercantile transactions on shore. Salvage is governed by a due regard to benefit received, combined with a just regard for the general interests of ships and marine commerce. All owners of ships and cargoes and all underwriters are interested in the great principle of adequate remuneration being paid for salvage services; and none are more interested than the underwriters of the cargo."

Ο Δικαστής Story στην υπόθεση The Henry Ewbank [1883] 11 Fed. Cas., 1166, στη σελ. 1170 είπε:-

"Salvage, it is true, is not a question of compensation pro opera et labore. It raises to a higher dignity. It takes its source in a deeper policy. It combines with private merit and individual sacrifices larger considerations of the public good, of commercial liberality, and of international justice. It offers a premium by way of honorary reward, for prompt and ready assistance to human sufferings; for a bold and fearless intrepidity; and for that affecting chivalry, which forgets itself in an anxiety to save property, as well as life. Treated as a mere question of compensation for labor and services, measured by any common standard on land or at sea, the salvage of one moiety is far too high. But treated, as it should be, as a mixed question of public policy and private right, equally important to all commercial nations, and equally encouraged by all, a moiety is no more than may justly be rewarded."

Τα ακόλουθα είναι κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη στον καθορισμό του ύψους της αμοιβής:-

Α. Η αξία του πλοίου που διασώθηκε, που είναι και το

σημαντικότερο κριτήριο.

Β. (ι) Ο βαθμός του κινδύνου στο πλοίο.

(ιι) Ο κίνδυνος σε ζωές εκείνων που είναι στο πλοίο και των ναυαγοσωστών.

5 (ιιι) Η ικανότητα και γνώση των ναυαγοσωστών.

(ιiv) Η αξία της περιουσίας που χρησιμοποιήθηκε στη ναυαγοσωστική επιχείρηση.

10 Συνήθως στον καθορισμό της αμοιβής εφαρμόζεται η αρχή του ημίσεως, δηλαδή οι ναυαγοσώστες δικαιούνται το ήμισυ της αξίας του πλοίου που διασώθηκε. Η αρχή αυτή, όμως, δεν μπορεί να εφαρμοστεί, αν η αξία του πλοίου μετά τη διάσωση είναι μεγάλη, ή είναι πολύ μικρή - (βλ. *The Amerique* [1874] LR 6 PC 468· *The City of Chester* [1884] 9 PD 182).

15 Στην υπόθεση *The Georg* [1894] P 330, η αμοιβή των σωστών, βασισμένη στην εκτίμηση της αξίας της διάσωσης, τελικά ήταν μεγαλύτερη από το ποσό που πραγματοποιήθηκε από την πώληση του πλοίου και του φορτίου.

20 Στην υπόθεση *The Louisa* [1906] P 145, το Δικαστήριο έδωσε Απόφαση υπέρ των εναγόντων για ολόκληρο το ποσό που ήταν κατατεθειμένο στο Δικαστήριο από την πώληση του πλοίου και του φορτίου.

25 Στην υπόθεση *The Mercator* [1910] 26 TLR 450, στην οποία οι εναγόμενοι καταχώρισαν εμφάνιση αλλά δεν καταχώρισαν υπεράσπιση, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου Evans έδωσε Απόφαση υπέρ των ναυαγοσωστών για ολόκληρο το ποσό της αξίας που διασώθηκε.

30 Κάτω από τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης και με βάση τους Κανόνες που διέπουν την εκτίμηση από το Δικαστήριο της αξίας της αμοιβής και/ή της αξίας της ναυαγιαυρεσίας, θα δώσω απόφαση για ολόκληρο το ποσό

που απόμεινε κατατεθειμένο στο Δικαστήριο.

Υπάρχουν διαφορές μεταξύ των εναγόντων στις δύο αγωγές αναφορικά με το ποσοστό της συνεισφοράς της κάθε ομάδας στη ναυαγιορροσία.

Το Δικαστήριο αποφασίζει τα επίδικα θέματα με βάση την ενώπιόν του μαρτυρία. Από την ενώπιόν μου μαρτυρία βρίσκω ότι οι ενάγοντες στην Αγωγή Αρ. 146/87 πρόσφεραν το 23% και οι ενάγοντες στην Αγωγή Αρ. 147/87 το υπόλοιπο 77% στην όλη επιχείρηση και/ή πράξη για τη διάσωση του εναγόμενου πλοίου. 5 10

Για όλους τους πιο πάνω λόγους εκδίδω Απόφαση εναντίον του εναγόμενου πλοίου και

(α) υπέρ των εναγόντων στην Αγωγή Αρ. 146/87 για £425.- και

(β) υπέρ των εναγόντων στην Αγωγή Αρ. 147/87 για £1,422.26. 15

Δεν εκδίδω καμμιά διαταγή για έξοδα

Απόφαση ως ανωτέρω χωρίς έξοδα.